

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 27.11.2002
COM(2002) 680 τελικό

2001/0245 (COD)

Τροποποιημένη πρόταση για

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με τη θέσπιση συστήματος για την εμπορία των δικαιωμάτων εκπομπών
αερίων του θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και την τροποποίηση της
οδηγίας 96/61/ΕΚ**

(υποβληθείσα από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250,
παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ)

Τροποποιημένη πρόταση για

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με τη θέσπιση συστήματος για την εμπορία των δικαιωμάτων εκπομπών αερίων
του θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και την τροποποίηση της οδηγίας
96/61/EK**

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Διαβίβαση των προτάσεων προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (COM (2001) 581 τελικό 2001/0245 (COD)) σύμφωνα με το άρθρο 175 παράγραφος 1 της Συνθήκης

23 Οκτωβρίου 2001

Γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών

14 Μαρτίου 2002

Γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

29 Μαΐου 2002

Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου - Πρώτη ανάγνωση

10 Οκτωβρίου 2002

2. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η πρόταση αποβλέπει στη θέσπιση συστήματος εμπορίας των δικαιωμάτων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στην Κοινότητα, θεσπίζοντας ένα πλαίσιο ΕΕ και εξασφαλίζοντας την ύπαρξη αγοράς - σε επίπεδα ΕΕ - για τα δικαιώματα εκπομπών. Ένα τέτοιο έγγραφο αποτελεί σημαντικό πυλώνα της στρατηγικής της Επιτροπής για την επίτευξη του στόχου του Κυότο κατά τον αποδοτικότερο, οικονομικά, τρόπο. Η εμπορία εκπομπών θα μειώσει το κόστος του περιορισμού των εκπομπών, εξασφαλίζοντας ότι οι περιορισμοί διενεργούνται εκεί όπου κοστίζουν λιγότερο. Ταυτόχρονα, η εμπορία εκπομπών είναι περιβαλλοντικά αποδοτική, αφού επιτυγχάνεται ένας προκαθορισμένος περιορισμός εκπομπών από τις καλυπτόμενες δραστηριότητες. Η πρόταση αυτή διασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και αποτρέπει τις απαράδεκτες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.

Η Επιτροπή προτείνει την έναρξη της εμπορίας εκπομπών στην ΕΕ το 2005 και, σε πρώτη φάση, την κάλυψη των εκπομπών CO₂ από ευρείες βιομηχανικές και ενεργειακές δραστηριότητες. Οι φορείς εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την οδηγία θα κληθούν να υποβάλουν, στην αρμόδια αρχή, στο οικείο κράτος μέλος, αίτηση αδειοδότησης για την εκπομπή αερίων θερμοκηπίου. Η αδειοδοτική αυτή διαδικασία θα είναι πλήρως συντονισμένη με τη διαδικασία που ορίζει η οδηγία 96/61/EK για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (Integrated Pollution Prevention and Control - IPPC) προκειμένου να αποφεύγονται οι περιττές γραφειοκρατικές διαδικασίες. Βάσει των αδειών, τα κράτη μέλη θα καθορίζουν, για κάθε έτος, δικαιώματα εκπομπών για κάθε εγκατάσταση. Αυτά είναι τα δικαιώματα που μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο εμπορίας, μολονότι κανείς φορέας εκμετάλλευσης δεδομένης εγκατάστασης δεν θα υποχρεωθεί να τα εμπορευθεί. Στις 31 Μαρτίου κάθε έτους, ο φορέας εκμετάλλευσης θα καλείται να καταθέσει αριθμό δικαιωμάτων ίσο με τις εκπομπές της οικείας εγκατάστασης κατά το προηγούμενο

ημερολογιακό έτος. Η Οδηγία θα καθορίζει εναρμονισμένες κυρώσεις που θα καταβάλλουν οι φορείς εκμετάλλευσης για μη κατάθεση επαρκούς αριθμού δικαιωμάτων. Την περίοδο 2005-2007, τα κράτη μέλη θα καταναείμουν δωρεάν δικαιώματα, σύμφωνα με εθνικό σχέδιο κατανομής που θα εγκριθεί από την Επιτροπή και τηρουμένων ορισμένων κριτηρίων προκειμένου να αποφευχθούν κρατικές ενισχύσεις και στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Για την περίοδο 2008-2012, η Επιτροπή θα καθορίσει εναρμονισμένη μέθοδο κατανομής δικαιωμάτων σε μεταγενέστερο στάδιο.

3. ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΩΝ ΠΟΥ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

3.1. Τροπολογίες που γίνονται δεκτές από την Επιτροπή

Οι τροπολογίες που ακολουθούν και οι οποίες έγιναν δεκτές από την Επιτροπή απαριθμούνται με βάση την επιδιωκόμενη ενσωμάτωσή τους στο νομικό κείμενο της αρχικής πρότασης της Επιτροπής.

Όσον αφορά τις αιτιολογικές σκέψεις: η τροπολογία **13** (νέα αιτιολογική σκέψη 16δ) αναφέρει ότι η στρατηγική της ΕΕ για την αλλαγή του κλίματος *«πρέπει να βασίζεται στην ισορροπία μεταξύ του συστήματος εμπορίας των εκπομπών και άλλων τύπων κοινοτικής, εγχώριας και διεθνούς δράσης»*. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή. Η Επιτροπή ουδέποτε είχε την πρόθεση να αποτελέσει, η εμπορία εκπομπών, το μόνο τύπο δράσης της κοινοτικής ή διεθνούς στρατηγικής για το κλίμα.

Όσον αφορά τις ποινές: η τροπολογία **40** (άρθρο 16, παράγραφος 2) περιορίζει την «κατονομασία και διαπόμπευση» σε εταιρείες που δεν έχουν καταθέσει δικαιώματα εκπομπών δυνάμει της Οδηγίας. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή. Η «κατονομασία και διαπόμπευση» για κάθε τυχόν ελάσσον παράπτωμα μπορεί να είναι υπερβολική. Παραμένει, ωστόσο, ένα χρήσιμο αποτρεπτικό μέσο για τις παραβάσεις της βασικής απαίτησης της Οδηγίας όσον αφορά την κατάθεση των δικαιωμάτων που αντιστοιχούν σε πραγματικές εκπομπές.

Η τροπολογία **41** (άρθρο 6 παράγραφος 3) αίρει την διάταξη σύμφωνα με την οποία το πρόστιμο ισούται με το διπλάσιο της μέσης τιμής της αγοράς, εφόσον είναι άνω των 100 ευρώ. Η τροπολογία αυτή κρίνεται δεκτή. Το γεγονός αυτό διευκολύνει την πρακτική εφαρμογή της Οδηγίας και δημιουργεί μεγαλύτερη βεβαιότητα όσον αφορά τα επίπεδα των κυρώσεων.

Η τροπολογία **42** (άρθρο 16 παράγραφος 4) αίρει τη διάταξη σύμφωνα με την οποία στην περίοδο 2005-2007 το πρόστιμο θα ισούται με το διπλάσιο της μέσης τιμής της αγοράς, εφόσον είναι ανώτερο των 50 ευρώ. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή για τους λόγους που παρατίθενται σε σχέση με την προαναφερθείσα τροπολογία 41.

Όσον αφορά τα υπό επανεξέταση στοιχεία: η τροπολογία **56** (άρθρο 26 παράγραφος 2 νέο σημείο αα)) προβλέπει ότι κατά την επανεξέταση πρέπει να αναλύεται η σχέση μεταξύ του κοινοτικού συστήματος εμπορίας εκπομπών και της διεθνούς εμπορίας εκπομπών που θα αρχίσει το 2008. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή. Είναι λογικό να περιλαμβάνεται αυτή η συνιστώσα στην επανεξέταση.

Η τροπολογία **57** (άρθρο 26 παράγραφος 2 σημείο β)) εισάγει την έκφραση *«περαιτέρω εναρμόνιση»* της μεθόδου κατανομής, αντί της έκφρασης *«αναγκαία εναρμονισμένη μέθοδο»*. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή. Η απαίτηση για δωρεάν κατανομή στην περίοδο 2005-2007 συνεπάγεται ήδη κάποιο βαθμό εναρμόνισης. Η τροπολογία δεν προδικάζει τις

μελλοντικές αποφάσεις για τη μέθοδο κατανομής και είναι εύλογο να χρησιμοποιείται η λέξη «περαιτέρω» ακόμη και στην περίπτωση που δεν αποφασίζεται τίποτα περισσότερο από μία παράταση, στο μέλλον, του ίδιου βαθμού εναρμόνισης.

Η τροπολογία **58** (άρθρο 26 παράγραφος 2, νέο σημείο γα)) προσθέτει ένα επιπλέον στοιχείο προς επανεξέτασιν ώστε να περιληφθούν οι πιθανές τροποποιήσεις και να προσαρμοστεί το σύστημα στην επικείμενη διεύρυνση της ΕΕ. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή. Θα ήταν σκόπιμο να εξεταστούν οι τυχόν επιπτώσεις της διεύρυνσης της ΕΕ στο σύστημα, δεδομένου ότι πολλές από τις υποψήφιες χώρες ενδέχεται να αποτελούν κράτη μέλη ήδη από την έναρξη του συστήματος, το 2005.

3.2. Τροπολογίες που κρίνονται δεκτές εν μέρει, κατ'αρχήν, ή κατ'αρχήν και εν μέρει, από την Επιτροπή

Οι ακόλουθες τροπολογίες, οι οποίες κρίνονται δεκτές εν μέρει, κατ'αρχήν, ή κατ'αρχήν και εν μέρει από την Επιτροπή, παρατίθενται με την σειρά της επιδιωκόμενης ενσωμάτωσής τους στο νομικό κείμενο της αρχικής πρότασης της Επιτροπής.

Όσον αφορά τις αιτιολογικές σκέψεις: η τροπολογία **10** (νέα αιτιολογική σκέψη 16α) αναφέρει, στην πρώτη φράση της, ότι οι πολιτικές και τα μέτρα πρέπει να εφαρμοστούν σε όλους τους τομείς της οικονομίας και όχι μόνο στους τομείς της βιομηχανίας και της ενέργειας. Η δεύτερη φράση καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι η επιλογή και η διαμόρφωση των μέσων πολιτικής και των μέτρων δεν εγκυμονεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στον εν λόγω τομέα. Η πρώτη φράση γίνεται δεκτή. Εκφράζει ρητά την πεποίθηση ότι οι άλλοι τομείς οφείλουν να συμβάλουν στον περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου. Η δεύτερη φράση αποτελεί επιτακτική διάταξη, η σύνταξή της είναι ασαφής και δεν γίνεται δεκτή. Οι πολιτικές περιορισμού των εκπομπών αερίου θερμοκηπίου θα έχουν, αφεύκτως, μεγαλύτερες επιπτώσεις στους ηλεκτροπαραγωγούς από ορυκτά καύσιμα απ' ό,τι στους πυρηνικούς ηλεκτροπαραγωγούς, παρά το γεγονός ότι και οι δύο βρίσκονται «εντός ενός τομέα».

Η τροπολογία **15** (άρθρο 1) αναφέρει ότι «*στόχος της οδηγίας είναι να συμβάλει*» στην αποδοτικότερη εκπλήρωση των υποχρεώσεων της ΕΕ και των κρατών μελών της εις ό,τι αφορά το Πρωτόκολλο του Κυότο και να περιορίσει κατά το δυνατόν τις αρνητικές επιπτώσεις της στην οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή κατ'αρχήν και εν μέρει. Πρόκειται για επεξηγηματικό και όχι λειτουργικό κείμενο. Ως εκ τούτου, θα έπρεπε να παρεμβληθεί στο τέλος της υφιστάμενης αιτιολογικής σκέψης 5 (που αναφέρεται στους στόχους του Πρωτοκόλλου του Κυότο). Οι λέξεις «*Ευρωπαϊκή Κοινότητα*» θα έπρεπε να αντικαταστήσουν τα γράμματα «*ΕΕ*» και οι λέξεις «*να περιορίσει κατά το δυνατόν*» θα έπρεπε να αντικατασταθούν από τις λέξεις «*να ελαχιστοποιηθούν*».

Όσον αφορά τη διαφάνεια: η τροπολογία **35** (άρθρο 12, νέα παράγραφος 4β) ορίζει ότι το σύστημα «*που θα τεθεί σε λειτουργία από τα κράτη μέλη, για τη μεταφορά, την παρουσίαση και την ακύρωση των δικαιωμάτων, πρέπει να εξασφαλίζει την ανά πάσα στιγμή διαφάνεια ως προς το δικαίωμα έκδοσης, καθώς και ως προς τις συναλλαγές μεταξύ των επιχειρήσεων εντός και εκτός κρατών μελών*». Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή κατ'αρχήν. Η δημόσια πρόσβαση στις πληροφορίες εξασφαλίζεται από το άρθρο 17 σε συνδυασμό με τα μητρώα που θα καταρτιστούν σύμφωνα με το άρθρο 19. Τα μητρώα θα εξασφαλίζουν «*την ενδεδειγμένη εμπιστευτικότητα*» προκειμένου να προστατεύονται οι εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες, με την πρόβλεψη όμως ότι οι πληροφορίες των μητρώων είναι προσιτές σε όλους. Η σχετική διατύπωση θα είναι ως εξής: στη δεύτερη φράση του άρθρου 19 παράγραφος 2, μετά τις λέξεις «*το μητρώο θα*» προστίθενται οι λέξεις «*είναι ανοικτό στο κοινό και θα*».

Όσον αφορά τις αναφορές από τους φορείς εκμετάλλευσης: η τροπολογία **39** (άρθρο 14 παράγραφος 3) αλλάζει τη λέξη «στο» σε «*τρεις μήνες μετά*» προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι η υποβολή αναφορών για τις εκπομπές κατά τη διάρκεια ημερολογιακού έτους δεν μπορεί να διενεργείται κατά την ακριβή λήξη του έτους (ώρα 00.00, 1η Ιανουαρίου). Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή εν μέρει. Είναι δεκτό να αντικατασταθεί η λέξη «στο» από τη λέξη «*μετά το*». Δεν είναι αναγκαίο να διευκρινιστούν οι «*τρεις μήνες*», δεδομένου ότι από την 31η Μαρτίου οι αναφορές πρέπει να ελέγχονται και να κατατίθενται τα αντίστοιχα δικαιώματα (βλέπε άρθρο 12 παράγραφος 3)).

Όσον αφορά την υποβολή αναφορών από τα κράτη μέλη: η τροπολογία **43** (άρθρο 16, νέα παράγραφος 4α) προβλέπει ότι τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση για τον τρόπο με τον οποίο ποινές και αγορά επιπλέον δικαιωμάτων αποβαίνουν εις βάρος των φορολογικών αποτελεσμάτων της επιχείρησης. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή κατ'αρχήν και εν μέρει. Μια τέτοια διάταξη θα εύρισκε καταλληλότερη θέση στο άρθρο 21 σχετικά με την υποβολή εκθέσεων από τα κράτη μέλη. Όλες οι πτυχές της φορολογικής αντιμετώπισης παρουσιάζουν δυνητικό ενδιαφέρον (συμπεριλαμβανομένων των κεφαλαιουχικών κερδών και ζημιών επί των πωλούμενων και αγοραζόμενων δικαιωμάτων). Στο τέλος της δεύτερης φράσης του άρθρου 21 παράγραφος 1, θα ήταν δεκτό να προστεθούν οι λέξεις «*και την φορολογική αντιμετώπιση των δικαιωμάτων*».

Όσον αφορά τη διαφάνεια: η τροπολογία **46** (άρθρο 17) αναφέρεται στην επικείμενη Οδηγία για την πρόσβαση στις περιβαλλοντικές πληροφορίες. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή κατ'αρχήν. Μετά την αναφορά στην «*Οδηγία 90/313/ΕΟΚ*», θα ήταν σκόπιμο να προστεθούν οι λέξεις «*ή ισοδύναμης, όταν τεθεί σε ισχύ*».

Όσον αφορά τη σχέση με συστήματα εμπορίας εκπομπών σε τρίτες χώρες: Οι τροπολογίες **51** και **103** (άρθρο 24 παράγραφος 1) αναφέρουν ότι οι συμφωνίες στη βάση του Πρωτοκόλλου του Κυότο συνάπτονται μόνο με Μέρη που έχουν επικυρώσει το Πρωτόκολλο του Κυότο. Οι συμφωνίες πρέπει να συνάπτονται με τις υποψήφιες χώρες στο βαθμό που αυτό δεν προβλέπεται από τις διαπραγματεύσεις προσχώρησης. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή κατ'αρχήν και εν μέρει. Η διατύπωση «*στη βάση και στα πλαίσια των συμφωνιών του Πρωτοκόλλου του Κυότο*» δεν κρίνεται δεκτή. Ένα κοινοτικό σύστημα εμπορίας κατ'ανάγκην πρέπει να έχει διαφορετική βάση όσον αφορά την υπό το Πρωτόκολλο εμπορία μεταξύ Μερών στο Πρωτόκολλο. Με την επιφύλαξη αυτή, το σύστημα ΕΚ θα είναι συμβατό με την υπό το Πρωτόκολλο του Κυότο εμπορία. Μια αποδεκτή διατύπωση θα ήταν η αντικατάσταση των λέξεων «*τρίτες χώρες*» από τις λέξεις «*Μέρη που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Β του Πρωτοκόλλου του Κυότο και τα οποία έχουν επικυρώσει το Πρωτόκολλο*». Το τμήμα της τροπολογίας που αναφέρεται σε συμφωνίες με τις υποψήφιες για ένταξη χώρες δεν κρίνεται δεκτό. Δεν θα ήταν σκόπιμο να αποφασιστεί τώρα ότι «*επιβάλλεται*» η σύναψη δεσμών προτού θεσπιστούν τέτοια συστήματα και χωρίς εξέταση της περιβαλλοντικής αξιοπιστίας τέτοιων συστημάτων. Επιπλέον, δεν περιλαμβάνονται όλες οι υποψήφιες για προσχώρηση χώρες στο παράρτημα Β το Πρωτοκόλλου του Κυότο.

Όσον αφορά την επανεξέταση: Η τροπολογία **55** (άρθρο 26 παράγραφος 2, εισαγωγική φράση) προβλέπει ότι η επανεξέταση πρέπει να βασίζεται στην πείρα από την τριετή περίοδο που αρχίζει το 2005. Η Επιτροπή «*συντάσσει*» έκθεση, συνοδευόμενη, εφόσον κριθεί σκόπιμο, από προτάσεις. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή εν μέρει. Η μόνη αποδεκτή λέξη είναι η λέξη «*συντάσσει*». Κρίνεται αποδεκτό ότι η Επιτροπή συντάσσει έκθεση εφόσον διατηρεί το δικαίωμα της εξ ιδίας πρωτοβουλίας υποβολής κατάλληλων προτάσεων. Η αναφορά «*εφόσον κριθεί σκόπιμο, από προτάσεις*» περιέχεται ήδη στο τέλος της παραγράφου.

Όσον αφορά τη διαφάνεια: Η τροπολογία **73** (παράρτημα III, νέο σημείο 8α) ορίζει ότι τα εθνικά σχέδια κατανομής πρέπει να αναφέρουν τις εγκαταστάσεις που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας «και τις άδειες εκπομπών των εν λόγω εγκαταστάσεων» [δηλαδή ότι πρέπει να δημοσιεύεται το καθορισμένο κατώτατο όριο για κάθε εγκατάσταση]. Η εν λόγω τροπολογία γίνεται δεκτή κατ'αρχήν και εν μέρει. Επίσης, συμβάλλει στην αύξηση της διαφάνειας. Τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους την πληροφορία αυτή προκειμένου να κατανέμουν δικαιώματα σε φορείς εκμετάλλευσης μεμονωμένων εγκαταστάσεων· ως εκ τούτου, η απαίτηση να συμπεριληφθεί στο εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων δεν επιβαρύνει άσκοπα την όλη διαδικασία. Η ερμηνεία έγκειται στο γεγονός ότι οι «άδειες εκπομπών» θα περιέχουν τις πληροφορίες που απαιτούνται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 (συμπεριλαμβανομένων, λόγου χάριν, των απαιτήσεων, της μεθοδολογίας και της συχνότητας παρακολούθησης για κάθε εγκατάσταση). Αυτό που ενδιαφέρει περισσότερο τα άλλα μέρη είναι να γνωστοποιούνται τα ποσοτικά στοιχεία των κατανομών που διενεργούνται στους φορείς εκμετάλλευσης μεμονωμένων εγκαταστάσεων. Η έκφραση «και της άδειας εκπομπών των εν λόγω εγκαταστάσεων» θα έπρεπε να αντικατασταθεί με την έκφραση «με τα ποσοτικά στοιχεία των δικαιωμάτων που κατανέμονται στον καθένα».

Η τροπολογία **74** (παράρτημα IV, Παρακολούθηση των εκπομπών άλλων αερίων θερμοκηπίου) ορίζει ότι τυποποιημένες μέθοδοι παρακολούθησης των εκπομπών άλλων, πλην του CO₂, αερίων θερμοκηπίου «θα αναπτυχθούν σε συνεργασία με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και θα συμφωνηθούν βάσει» της διαδικασίας επιτροπολογίας. Η εν λόγω τροπολογία γίνεται δεκτή εν μέρει. Το προτεινόμενο κείμενο «θα αναπτυχθούν σε συνεργασία με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη» γίνεται δεκτό ως έχει, όμως η λέξη «χρησιμοποιείται» στο αρχικό κείμενο είναι σκόπιμο να παραμείνει και όχι να διαγραφεί, ακολουθούμενη από κόμμα. Ο λέξεις «και θα συμφωνηθούν βάσει της διαδικασίας που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2» δεν γίνονται δεκτές, δεδομένου ότι είναι περιττό να επαναληφθεί, στο παράρτημα, η βάση για την συμφωνία των κατευθυντήριων γραμμών, όπως ήδη δηλώνεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

3.3. Τροπολογίες που δεν γίνονται δεκτές από την Επιτροπή

Οι ακόλουθες τροπολογίες παρατίθενται κατά σειράν της σκοπούμενης εισαγωγής τους στο νομικό κείμενο της αρχικής πρότασης της Επιτροπής.

Η τροπολογία **1** (νέα αιτιολογική σκέψη 5α) επιβεβαιώνει την εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υποστήριξη του Πρωτοκόλλου του Κυότο και της συμφωνίας για την ανάληψη υποχρεώσεων. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Είναι αδόκιμο να αναφέρεται εν προκειμένω η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 2002, η οποία διατυπώθηκε για ξεχωριστή πρόταση (απόφαση του Συμβουλίου 2002/358/EK για την εκ μέρους της ΕΚ επικύρωση του Πρωτοκόλλου του Κυότο).

Η τροπολογία **2** (νέα αιτιολογική σκέψη 5β) υπενθυμίζει ότι τα κράτη μέλη καλούνται να επιτύχουν τους οικείους εθνικούς στόχους «με τη βοήθεια των μέσων που κρίνουν κατάλληλα για τον σκοπό αυτό». Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Τα κράτη μέλη δεν δύνανται να ενεργήσουν κατά το δοκούν, ανεξαρτήτως της κοινοτικής νομοθεσίας.

Η τροπολογία **3** (νέα αιτιολογική σκέψη 6α) προωθεί την άποψη μιας προσέγγισης σε επίπεδο ΕΕ, αντί μεμονωμένων κρατών μελών, λόγω της ύπαρξης εσωτερικής αγοράς. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Ενώ είναι θετική η αναγνώριση της ανάγκης ολοκληρωμένης προσέγγισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, η συγκεκριμένη προσέγγιση (ΕΕ) δεν απαλλάσσει τα κράτη μέλη από την υποχρέωση λήψης μέτρων για τη μείωση, από το

καθένα εξ αυτών, των εκπομπών αερίου θερμοκηπίου. Η πρόθεση αυτή εκφράζεται ήδη στις υπάρχουσες αιτιολογικές σκέψεις 7 και 14.

Σύμφωνα με την τροπολογία **91** (αιτιολογική σκέψη 7) «τα δικαιώματα εκπομπών πρέπει να κατανεμηθούν σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές ...». Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η εμπορία εκπομπών δεν αποτελεί εργαλείο που χρήζει τεχνολογικών προτύπων, αλλά αφήνει τους φορείς εκμετάλλευσης να αποφασίζουν οι ίδιοι για την εκάστοτε χρήση τεχνολογίας.

Η τροπολογία **6** (νέα αιτιολογική σκέψη 11α) προβλέπει ότι τα κράτη μέλη «πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι έμμεσοι μηχανισμοί μείωσης του CO₂, όπως π.χ. ή συνδυασμένη παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας» θα ληφθούν υπόψη στα εθνικά προγράμματα κατανομής. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Τα κράτη μέλη πρέπει να είναι αυτά που αποφασίζουν για τις διατιθέμενες ποσότητες, ακόμη και εις ό,τι αφορά τη συνδυασμένη παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας. Η διατύπωση έχει επιτακτικό χαρακτήρα, ακατάλληλο για αιτιολογικές σκέψεις. Η Οδηγία δεν πρέπει να διακινδυνεύει την επιλογή συμφερούσων τεχνολογιών, αλλά με την απόδοση τιμής στις εκπομπές, να δημιουργεί κίνητρα για τη χρήση αποδοτικότερων, από ενεργειακής πλευράς, τεχνολογιών.

Η τροπολογία **8** (νέα αιτιολογική σκέψη 15α) αναφέρει ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις για ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους των σημαντικότερων εμπορικών εταίρων της προκειμένου να επιτευχθεί διεθνές σύστημα εμπορίας των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου. Εν τω μεταξύ, η ΕΚ καλείται να πρωτοστατήσει. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Το προοίμιο στην παρούσα Οδηγία δεν αποτελεί τον κατάλληλο χώρο διακηρύξεων για το τί θα πράξει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα στο πλαίσιο των διεθνών διαπραγματεύσεων σχετικά με την αλλαγή του κλίματος.

Η τροπολογία **9** (αιτιολογική σκέψη 16) αναφέρει ότι η εμπορία των δικαιωμάτων εκπομπών θα πρέπει να αποτελεί «ευέλικτο και συμπληρωματικό» τμήμα μιας δέσμης μέτρων αντιμετώπισης της αλλαγής του κλίματος που να επιφέρει σημαντικές μειώσεις εκπομπών σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Πρέπει να θεσπιστούν συγκρίσιμοι στόχοι και να αναπτυχθούν μέσα σε άλλους τομείς όπως των μεταφορών, της γεωργίας, των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και των νοικοκυριών. Τέλος, η τροπολογία ορίζει ότι το εμπόριο εκπομπών αερίου θερμοκηπίων και η φορολογία στην ενέργεια πρέπει να θεωρούνται ως συμπληρωματικά μέσα. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η Επιτροπή απορρίπτει μία εθελοντική προσέγγιση. Η αναφορά στο «ευέλικτο» στην τροπολογία αποβλέπει στη διευκόλυνση μιας εθελοντικής προσέγγισης. Η εθελοντική προσέγγιση στο θέμα της εμπορίας των εκπομπών θα μειώσει σημαντικά την οικονομική αποδοτικότητα του μέσου, θα δημιουργεί μεγαλύτερους κινδύνους στρεβλώσεων στην εσωτερική αγορά, θα μας διδάξει λιγότερα και δεν θα εξασφαλίσει την ολοκλήρωση της κατάλληλης προετοιμασίας για την εμπορία εκπομπών κατά τη διάρκεια της περιόδου ανάληψης υποχρεώσεων του πρωτοκόλλου 2008-2012. Είναι υπερβολικό να επιδεικνύεται εμμονή στον καθορισμό στόχων και στην ανάπτυξη άλλων μέσων για τομείς εκτός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας Οδηγίας. Ήδη, η υφιστάμενη αιτιολογική σκέψη 16 αντιμετωπίζει το ζήτημα της σχέσης με τη φορολόγηση.

Η τροπολογία **11** (νέα αιτιολογική σκέψη 16β) προβλέπει ότι η εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών «δεν πρέπει να αντικαθιστά υπάρχοντες φόρους επί της ενέργειας και των εκπομπών CO₂». Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Έχει επιτακτικό χαρακτήρα, ακατάλληλο για αιτιολογικές σκέψεις. Η σχέση με την ενεργειακή φορολόγηση αντιμετωπίζεται ήδη στην αιτιολογική σκέψη 16. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ενδέχεται να είναι σκόπιμη η αντικατάσταση επιβαρύνσεων των εκπομπών CO₂ και, ως εκ τούτου, δεν θα ήταν φρόνιμη η απαγόρευση τέτοιων ενεργειών.

Η τροπολογία **12** (νέα αιτιολογική σκέψη 16γ) προβλέπει ότι η οδηγία εφαρμόζεται μόνο στη χρήση φθοριωμένων αερίων σε βιομηχανικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι και ότι η χρήση και ο περιορισμός των φθοριωμένων αερίων σε καταναλωτικά προϊόντα θα καλυφθεί από ξεχωριστή νομοθεσία. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η Επιτροπή θα επιδιώξει την υπαγωγή των φθοριωμένων αερίων μόνον εφόσον είναι βέβαιη ότι μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο κατάλληλης παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων και όταν η Οδηγία IPPC (Ολοκληρωμένη Πρόληψη και Έλεγχος της Ρύπανσης) εφαρμόζεται πλήρως εις ό,τι αφορά τα εκτός του CO₂ αέρια θερμοκηπίου, για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις (Οκτώβριος 2007).

Η τροπολογία **14** (νέα αιτιολογική σκέψη 17α) αναφέρει ότι οι αμοιβαίες ανταλλαγές με άλλα μέρη στο Πρωτόκολλο του Κυότο θα ενθαρρύνουν τις ΗΠΑ να επιστρέψουν στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Ακόμη και εάν η Επιτροπή θα επιθυμούσε να δει τις ΗΠΑ να μεταβάλλουν άποψη για την εκ μέρους των απόρριψη του Πρωτοκόλλου του Κυότο, δεν είναι ανάγκη να γίνεται ρητή αναφορά σε, χώρες εκτός ΕΟΚ σε Οδηγία που απευθύνεται σε κράτη μέλη.

Η τροπολογία **16** (άρθρο 2 παράγραφος 1) προβλέπει τη δυνατότητα επέκτασης του συστήματος σε πρόσθετους τομείς, εφόσον αυτό δεν έρχεται σε αντίθεση με τα άρθρα 87 και 88 της Συνθήκης. Οι πρόσθετοι τομείς προβλέπεται να έχουν γνωστοποιηθεί μέχρι την 31η Μαρτίου 2004 εις ό,τι αφορά την περίοδο 2005-2007, ενώ για τις μετέπειτα περιόδους 18 μήνες πριν. Η Επιτροπή δύναται να απορρίψει τέτοιες αιτήσεις εφόσον αντίκεινται με τα άρθρα 87 και 88 (πρόκειται για διατάξεις σχετικές με τις κρατικές ενισχύσεις). Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η εθελοντική και μονομερής συμπερίληψη, στο σύστημα, πρόσθετων δραστηριοτήτων, μπορεί να προκαλέσει στρέβλωση του ανταγωνισμού και να υπονομεύσει την περιβαλλοντική διάσταση του συστήματος εμπορίας των εκπομπών (ανάλογα με την ικανότητα παρακολούθησης εκπομπών από διαφορετικές πηγές). Όλες ανεξαιρέτως οι διατάξεις της Συνθήκης πρέπει να τηρούνται, και όχι μόνο όσες αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις. Η τροπολογία συνδέεται με την προτεινόμενη από το Κοινοβούλιο επέκταση, ούτως ώστε να καλύπτονται και τα 6 αέρια που καλύπτονται από το Πρωτόκολλο του Κυότο (τροπολογία 17).

Η τροπολογία **17** (νέο άρθρο 2α) επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της εμπορίας εκπομπών, ούτως ώστε να καλύπτονται όλα τα αέρια θερμοκηπίου που διαλαμβάνει το Πρωτόκολλο του Κυότο, υπό την προϋπόθεση ότι η ποιότητα των δεδομένων για τα αέρια θερμοκηπίου για συγκεκριμένο έτος αναφοράς είναι «ικανοποιητική» και ότι η Επιτροπή, σε συνεργασία με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και σύμφωνα με τη διαδικασία επιτροπολογίας, θα αναπτύξει «αποδεκτές μεθόδους μέτρησης, παρακολούθησης και υπολογισμού». Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Είναι αδόκιμο να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας κατ'αρχήν και στη συνέχεια να περιοριστεί η πρακτική εφαρμογή της επέκτασης μέχρις ότου ολοκληρωθεί μία αορίστου χρόνου μακροχρόνια διαδικασία και ληφθεί απόφαση μέσω επιτροπολογίας. Πρόκειται για κακές νομοθετικές πρακτικές που δεν εξασφαλίζουν ένα περιβάλλον βεβαιότητας για τις επιχειρήσεις (δεν θα ήταν γνωστό κατά πόσον κάποιες εγκαταστάσεις με εκπομπές N₂O καλύπτονταν ή τότε καλύπτονταν).

Η τροπολογία **97** (άρθρο 4, νέα παράγραφος 1α) αναφέρει ότι πρέπει να ληφθεί ειδική μέριμνα για τη συνδυασμένη παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας και για τη χρήση καυσίμων από απόβλητα, βάσει κατευθυντηρίων γραμμών της Επιτροπής. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίζουν για τις προς κατανομήν ποσότητες, τόσο εις ό,τι αφορά συγκεκριμένες τεχνολογίες, όσο και καύσιμα από απόβλητα. Όπως προαναφέρθηκε στην περίπτωση της τροπολογίας 6, η εμπορία εκπομπών ως μέσου δεν πρέπει να αποπειράται την επιλογή συμφερουσών τεχνολογιών αλλά, μέσω της απόδοσης

μιας τιμής στις εκπομπές, να δημιουργεί κίνητρα για τη χρήση αποδοτικότερων, από ενεργειακής πλευράς, τεχνολογιών. Όσον αφορά τα καύσιμα από απόβλητα, η κατανομή πρόσθετων δικαιωμάτων ενδέχεται να ενθαρρύνει την καύση αποβλήτων, αντί της επαναχρησιμοποίησης και ανακύκλωσης.

Στην τροπολογία **19** (άρθρο 5, σημείο γ)) προστίθενται οι λέξεις «και του όγκου των» στα λεπτομερή στοιχεία αίτησης για αδειοδότηση σχετικά με εκπομπές εγκαταστάσεων. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Ενώ τέτοια στοιχεία θα ήταν χρήσιμα, προϋποθέτουν την απαίτηση ότι η ποσότητα εκπομπών από συγκεκριμένες εγκαταστάσεις παρακολουθείται προτού αυτές υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας. Ως εκ τούτου, τέτοιες επιταγές παρακολούθησης θα απαιτούντο εγγενώς ακόμη και προτού τεθούν ρητά, από την άδεια, απαιτήσεις παρακολούθησης.

Η τροπολογία **20** (άρθρο 5, νέο σημείο (δα)) υποχρεώνει τον φορέα εκμετάλλευσης στην παροχή λεπτομερών στοιχείων για τον τύπο και την ποσότητα των προβλεπόμενων εκπομπών συγκεκριμένων εγκαταστάσεων. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η «ποσότητα των προβλεπόμενων εκπομπών» αποτελεί πρόβλεψη μελλοντικών ποσοτήτων εκπομπών που θα καλύπτεται από τις υποχρεώσεις του συστήματος εμπορίας εκπομπών. Στο πλαίσιο της εμπορίας εκπομπών, κάποιες συγκεκριμένες εγκαταστάσεις θα μπορούσαν να αυξήσουν ή να μειώσουν τις πραγματικές μελλοντικές εκπομπές, υποκείμενες μόνο στην απαίτηση της, εκ μέρους του φορέα εκμετάλλευσης, κατοχής αντίστοιχης ποσότητας δικαιωμάτων για τη συγκεκριμένη περίοδο.

Η τροπολογία **21** (άρθρο 6, παράγραφος 1, υποπαράγραφος 1) προβλέπει την εγγραφή των λέξεων: «Με την επιφύλαξη άλλων προϋποθέσεων καθοριζόμενων από την εθνική ή την κοινοτική νομοθεσία» στην αρχή του άρθρου του σχετικού με τις προϋποθέσεις και το περιεχόμενο συγκεκριμένης άδειας. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Βάσει της Συνθήκης, οι κοινοτικές Οδηγίες υπερισχύουν του εθνικού δικαίου, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν να τελεί η Οδηγία υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου.

Η τροπολογία **22** (άρθρο 7) προβλέπει την επικαιροποίηση αδείας σε περίπτωση επικείμενων αλλαγών σε εγκαταστάσεις «σε συνεννόηση με τον φορέα εκμετάλλευσης», ενώ ορίζεται προθεσμία ενός μηνός για την εκ μέρους του φορέα εκμετάλλευσης ενημέρωση της αρμόδιας αρχής. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Οι σχετικές διατάξεις αναπαράγουν τις διατάξεις της υφιστάμενης οδηγίας IPPC (Ολοκληρωμένη Πρόληψη και Έλεγχος της Ρύπανσης), διατηρώντας μία συνεπή προσέγγιση εις ό,τι αφορά την αδειοδότηση, για τα δύο μέσα. Η αρμόδια αδειοδοτούσα αρχή, ως ρυθμιστική αρχή, πρέπει να αποτελεί τον τελικό κριτή των στοιχείων της άδειας που χρειάζονται επικαιροποίηση. Η ονομασία και διεύθυνση του νέου φορέα εκμετάλλευσης, στοιχεία που διαγράφονται από την τροπολογία, είναι αναγκαία στοιχεία για την επικαιροποίηση.

Στην τροπολογία **23** (άρθρο 9 παράγραφος 1, υποπαράγραφος 1) αντικαθίστανται οι λέξεις «συμπεριλαμβανομένων εκείνων» από τη λέξη «στα», ούτως ώστε να καταστούν πλήρη τα κριτήρια για τα σχέδια κατανομής που περιγράφονται στο παράρτημα ΙΙΙ. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν κάποια περιθώρια ευελιξίας στον καθορισμό στόχων για τους φορείς τους, ούτως ώστε να αντανakλώνται οι εθνικές ιδιαιτερότητες.

Η τροπολογία **24** (άρθρο 9, νέα παράγραφος 1α) προβλέπει ότι η συνολική ποσότητα προς κατανομήν από κράτος μέλος προς τους φορείς του, δεν μπορεί να υπερβαίνει $x\%$ της κατανεμημένης ποσότητας (επιτρεπόμενες, βάσει του Πρωτοκόλλου του Κυότο, εκπομπές), όπου $x\%$ αντιστοιχεί στο τμήμα των συνολικών εκπομπών που παράγεται από τις

εγκαταστάσεις που καλύπτονται από την παρούσα Οδηγία το 1990. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Πρόκειται για περιπλοκή, πέραν των διασφαλίσεων που ήδη προτείνονται στην Οδηγία, και είναι περιττή. Επιπλέον, το «κατώτατο όριο» αυτό θα έχει ως συνολικό αποτέλεσμα τον μεγαλύτερο περιορισμό ορισμένων κρατών μελών σε σχέση με άλλα και, ως εκ τούτου, συνεπάγεται κινδύνους στρέβλωσης του ανταγωνισμού.

Η τροπολογία **25** (άρθρο 9, νέα παράγραφος 1β) προβλέπει ότι στις εγκαταστάσεις που κατασκευάστηκαν μετά το 1990 θα δοθούν δικαιώματα εκπομπής σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες πρακτικές το έτος ενάρξεως λειτουργίας, ενώ η Επιτροπή θα εκδώσει συμπληρωματικές οδηγίες επί του θέματος πριν το έτος 2004. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα ανταμοιβής της έγκαιρης λήψεως μέτρων, όπως αυτά κρίνουν σκόπιμο. Επιπλέον, η τροπολογία αυτή θα δημιουργούσε άνισες συνθήκες μεταχείρισης μεταξύ των υφιστάμενων, το 1990, εγκαταστάσεων, και των υφιστάμενων εγκαταστάσεων που κατασκευάστηκαν έκτοτε.

Η τροπολογία **26** (άρθρο 9, νέα παράγραφος 2α) προβλέπει ότι η ρυθμιστική επιτροπή «*συγκρίνει τις προτάσεις κατανομής των κρατών μελών*» με σκοπό τον εντοπισμό στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και εισηγείται σχετικά στην Επιτροπή. Η εν λόγω τροπολογία δεν γίνεται δεκτή. Η απαίτηση διενέργειας συγκρίσεων επί των προτάσεων κατανομής όλων των κρατών μελών θα υποχρεώσει το σύνολο των τελευταίων να βαδίζουν με την ταχύτητα του βραδύτερου. Ορισμένα κράτη μέλη ενδεχομένως να επιθυμούν να γνωστοποιήσουν τα οικεία σχέδια κατανομής νωρίτερα απ'ό,τι απαιτείται, προκειμένου να είναι σε θέση να αποφασίσουν νωρίτερα γι'αυτά και να εξασφαλίσουν καλύτερες συνθήκες σταθερότητας για τις επιχειρήσεις τους. Επιπλέον, η μη έγκαιρη υποβολή, εκ μέρους κάποιου κράτους μέλους, του οικείου εθνικού σχεδίου κατανομής, θα μπορούσε να εμποδίσει την έναρξη εμπορίας από τα υπόλοιπα κράτη μέλη.

Σύμφωνα με την τροπολογία **27** (άρθρο 9, παράγραφος 3), κατά την εκτίμηση των εθνικών σχεδίων κατανομής, η Επιτροπή «*λαμβάνει υπόψη τη συμβατότητα με άλλα συστήματα εμπορίας εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που υπάρχουν ήδη σε κράτη μέλη*». Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Ορισμένα εθνικά συστήματα εμπορίας εκπομπών είναι ασύμβατα με την παρούσα πρόταση και δεν μπορούν να συνδυαστούν χωρίς τη λήψη ειδικών μέτρων. Τα κράτη μέλη θα κληθούν να συμμορφωθούν με το σύνολο των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, μόλις αυτή εκδοθεί, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ειδικών μεταβατικών διατάξεων που ίσως αποτελέσουν το αντικείμενο διαπραγμάτευσης.

Η τροπολογία **102** (άρθρο 10) θεσπίζει τη δημοπράτηση του 15% για την 1η και 2η περίοδο. Τα έσοδα ανακυκλώνονται. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η Επιτροπή αντιτίθεται σε οιαδήποτε δημοπράτηση κατά την πρώτη περίοδο και επιθυμεί να αξιοποιήσει την κτητησόμενη πείρα προτού αποφασίσει για τη μέθοδο κατανομής για την δεύτερη περίοδο.

Η τροπολογία **29** (άρθρο 11, παράγραφος 1) επιφέρει επακόλουθη αλλαγή όσον αφορά το «κατώτατο όριο x%» (τροπολογία 24) για την περίοδο 2005-2007. Οι αποφάσεις για τις κατανομές λαμβάνονται τουλάχιστον έξι μήνες (αντί τριών μηνών) πριν από την έναρξη της περιόδου. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Όσον αφορά το «κατώτατο όριο x%», πρβλ. σχόλια επί της τροπολογίας 24. Μία απόφαση για τις κατανομές έξι μήνες πριν από την έναρξη της εμπορίας το 2005 θα ήταν ευπρόσδεκτη· λαμβανομένων όμως υπόψη του χρονικού κατώτατου ορίου για τη μεταφορά στα οικεία εθνικά δίκαια (31.12.2003), της υποβολής των εθνικών σχεδίων κατανομής στην Επιτροπή (21.03.2004) και της λήψεως αποφάσεως από την Επιτροπή (30.06.2004), θα ήταν αδύνατη η διενέργεια κοινοποίησης έξι ολόκληρους μήνες πριν την 01.01.2005. Η πρόταση της Επιτροπής ορίζει την εκ μέρους των κρατών μελών λήψη αποφάσεως «*τουλάχιστον 3 μήνες*» πριν την έναρξη της πρώτης

περιόδου, γεγονός που επιτρέπει την ενωρίτερη λήψη αποφάσεων εφόσον κάποιο κράτος μέλος επιθυμεί να κοινοποιήσει το οικείο εθνικό σχέδιο κατανομής νωρίτερα απ' ό,τι απαιτείται.

Η τροπολογία **76** (άρθρο 11, νέα παράγραφος 1α) προβλέπει ειδικές διατάξεις για τους νεοεισερχόμενους, για τους οποίους *«η κατανομή γίνεται με τον ίδιο τρόπο όπως και για τους άλλους συμμετέχοντες στην αγορά»*. Τα δικαιώματα για όλους τους φορείς εκμετάλλευσης *«θα προσαρμόζονται»*, ούτως ώστε να μην σημειώνεται υπέρβαση του «κατώτατου ορίου x%» της τροπολογίας 24. Η παρούσα τροπολογία δεν γίνεται δεκτή. Τα κράτη μέλη πρέπει να είναι ελεύθερα να επιλέγουν το κατά πόσον προτιμούν να παρέχουν δωρεάν δικαιώματα στους νεοεισερχόμενους ή να απαιτούν από αυτούς την αγορά δικαιωμάτων. Το βασικό από κοινοτικής πλευράς είναι να εξασφαλίζεται η *πρόσβαση* στα δικαιώματα. Η προς τούτο διατύπωση περιέχεται ήδη στο άρθρο 12. Επιπλέον, η ιδέα της «αναπροσαρμογής» που ενδέχεται να συνεπάγεται την αφαίρεση ήδη παραχωρηθέντων δικαιωμάτων από φορείς εκμετάλλευσης, θα υπέσκαπτε το περιβάλλον σταθερότητας που είναι τόσο σημαντικό για τις επιχειρήσεις. Οι φορείς εκμετάλλευσης ενδέχεται να βασίζονται στην κατοχή του συνόλου των δικαιωμάτων τους για λόγους συμμόρφωσης. Η απόσπαση ορισμένων από αυτά ενδέχεται να τους μεταφέρει στη σφαίρα της μη συμμόρφωσης.

Η τροπολογία **31** (άρθρο 11, παράγραφος 2) επιφέρει επακόλουθη αλλαγή όσον αφορά το «κατώτατο όριο x%» της τροπολογίας 24 σε σχέση με τις περιόδους μετά το 2008. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή, για τους λόγους που περιγράφονται σε σχέση με την τροπολογία 24.

Σύμφωνα με την τροπολογία **32** (άρθρο 11, νέα παράγραφος 4α), με την ένταξη νέων κρατών μελών, η συνολική ποσότητα δικαιωμάτων μειώνεται κατόπιν εξετάσεως από την Επιτροπή, *«ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν υφίσταται υπερπροσφορά δικαιωμάτων»*. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η υπαγωγή νέων κρατών μελών στο σύστημα θα εξασφαλίσει πρόσθετους πόρους - και γι' αυτό - και πρόσθετες εκπομπές. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν υπάρχει ανάγκη μείωσης του αριθμού των δικαιωμάτων, αλλά, αντιθέτως ανάγκη αύξησής τους. Ο περιορισμός του αριθμού των δικαιωμάτων θα δημιουργούσε το ίδιο κλίμα αβεβαιότητας και κινδύνου μη συμμόρφωσης που εξηγείται στην περίπτωση της ανωτέρω τροπολογίας 76. Προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή υπερπροσφορά δικαιωμάτων, τα εθνικά σχέδια κατανομής όλων των κρατών μελών που συμμετέχουν στο σύστημα, *«συμπεριλαμβανομένων των νέων κρατών μελών»* θα υπόκεινται σε επανεξέταση εκ μέρους της Επιτροπής και σε πιθανή απόρριψη, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης και με τα κριτήρια του Παραρτήματος III.

Η τροπολογία **33** (άρθρο 12, παράγραφος 1) προβλέπει ότι τα δικαιώματα που παραχωρούνται σε εγκαταστάσεις κράτους μέλους οι οποίες ανήκουν στην ίδια εταιρεία, επιτρέπεται να μεταφέρονται *«στο εσωτερικό της εταιρείας»* χωρίς περιορισμούς. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Είναι σαφές σε ποιους «περιορισμούς» γίνεται αναφορά. Η παρούσα διατύπωση επιτρέπει ήδη τη μεταφορά δικαιωμάτων μεταξύ των εγκαταστάσεων συγκεκριμένου φορέα εκμετάλλευσης εντός του ιδίου κράτους μέλους. Πράγματι, τα δικαιώματα παραχωρούνται κατ'αρχήν σε φορείς εκμετάλλευσης και όχι σε εγκαταστάσεις. Επιπλέον, η παρούσα Οδηγία δεν επιβάλλει περιορισμούς στη μεταφορά δικαιωμάτων μεταξύ φορέα εκμετάλλευσης και συνδεδεμένων φορέων εκμετάλλευσης εντός κράτους μέλους. Η χρήση της λέξης «εταιρεία» είναι ασύμβατη με τη χρήση των λέξεων «φορέας εκμετάλλευσης» που χρησιμοποιείται σε ολόκληρο το κείμενο, πλην όμως οι «εταιρείες» μπορούν να είναι φορείς εκμετάλλευσης κατά την έννοια της παρούσας Οδηγίας.

Η τροπολογία **34** (άρθρο 12, νέα παράγραφος 4α) προβλέπει ότι τα κράτη μέλη ακυρώνουν τα δικαιώματα εγκαταστάσεων που τίθενται εκτός λειτουργίας ή που υφίστανται μείωση της δυναμικότητάς τους ή που *«εξακολουθούν να λειτουργούν υπό τις ίδιες ή χειρότερες συνθήκες λειτουργίας σε χώρες που δεν είναι μέλη της ΕΕ»*. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η ακύρωση δικαιωμάτων λόγω μείωσης της δυναμικότητας ή θέσεως εκτός λειτουργίας, θα συνεπάγετο γραφειοκρατικές διαδικασίες και ίσως απομάκρυνε τον στόχο του περιορισμού των εκπομπών αερίων θερμοκηπίων (π.χ. διατηρώντας τη δυναμικότητα προκειμένου να μην απολεσθούν δικαιώματα).

Η τροπολογία **36** (άρθρο 12, νέα παράγραφος 4γ) προβλέπει την υποχρεωτική «αποθήκευση» δικαιωμάτων μεταξύ περιόδων. Η τροπολογία δεν γίνεται δεκτή. Οι σκοποί της τροπολογίας εξυπηρετούνται ήδη από το άρθρο 13 με την εξαίρεση της αποθήκευσης μεταξύ της περιόδου 2005-2007 και της περιόδου 2008-2012, για τις οποίες η πρόταση αφήνει τα περιθώρια στα κράτη μέλη να λάβουν υπόψη τις ιδιαιτερότητές τους. Η «αποθήκευση» στην περίοδο που αρχίζει το 2008 ενδέχεται να δυσκολεύσει, για ορισμένα κράτη μέλη, την εκπλήρωση των οικείων υποχρεώσεων που υπέχουν δυνάμει του πρωτοκόλλου του Κυότο· αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα επιλογής εάν θα επιτρέψουν κάτι τέτοιο ή όχι.

Η τροπολογία **37** (άρθρο 12, νέα παράγραφος 4δ) προβλέπει την «αποθήκευση» και τον «δανεισμό» δικαιωμάτων εντός των περιόδων που καθορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 1 και 2. Η τροπολογία δεν γίνεται δεκτή. Οι σκοποί της τροπολογίας εξυπηρετούνται ήδη από το άρθρο 13, εκτός από την περίπτωση κατά την οποία δεν έχουν ακόμη παραχωρηθεί δικαιώματα. *«Τμήμα»* δικαιωμάτων παραχωρείται κάθε έτος και μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τον φορέα εκμετάλλευσης για «αποθήκευση» και «δανεισμό» εντός της περιόδου που ακολουθεί την παραχώρησή τους. Ωστόσο, οι παραχωρούμενες ποσότητες αποφασίζονται στην αρχή της περιόδου, για το σύνολο της περιόδου προκειμένου να εξασφαλιστεί βεβαιότητα για τους φορείς εκμετάλλευσης σχετικά με τις ποσότητες που θα κατανεμηθούν σε αυτούς.

Σύμφωνα με την τροπολογία **38** (νέο άρθρο 12α), όταν μια εγκατάσταση τερματίζει τις δραστηριότητές της, δεν είναι δυνατόν να παραχωρηθούν περαιτέρω δικαιώματα στον φορέα εκμετάλλευσης της εν λόγω εγκατάστασης, εκτός εάν ο φορέας εκμετάλλευσης είναι σε θέση αποδείξει ότι η παύση δραστηριοτήτων συνδέεται με αντίστοιχη νέα επένδυση που έχει αναληφθεί εντός Κοινότητας. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η εφαρμογή μιας τέτοιας διάταξης είναι αδικαιολόγητα περίπλοκη. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, με δεδομένη την προβλεπόμενη αξία των δικαιωμάτων, η μετεγκατάσταση εκτός ΕΕ είναι εξαιρετικά απίθανο επακόλουθο της Οδηγίας.

Η τροπολογία **80** (άρθρο 16, νέα παράγραφος 4β) αναφέρει ότι τα κράτη μέλη θα χρησιμοποιούν τα έξοδα από τα πρόστιμα για την αγορά δικαιωμάτων από τα κράτη μέλη. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Δεν υπάρχει βάση στη Συνθήκη που να στηρίζει την εκ μέρους των κρατών μελών χρήση των εσόδων αυτών.

Η τροπολογία **45** (άρθρο 16, νέα παράγραφος 4γ) προβλέπει ότι τα κράτη μέλη εναρμονίζουν, *«μέσω της ανοικτής μεθόδου συντονισμού»*, τον φορολογικό διακανονισμό της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών και των συναφών κυρώσεων. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να υποχρεωθούν από την παρούσα Οδηγία να ενεργήσουν κατ'αυτό τον τρόπο στο πλαίσιο της λήψεως φορολογικών μέτρων.

Η τροπολογία **47** (άρθρο 18, τίτλος) προσθέτει στον τίτλο τις λέξεις *«και πρόσβαση στη δικαιοσύνη»*. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Δεν είναι αναγκαίο να αλλάξει η

πρόταση. Ο δικαστικός έλεγχος εξασφαλίζεται για κάθε νομοθετική διάταξη σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Δεν είναι αναγκαίο να προβλεφθούν περαιτέρω διατάξεις σε κάθε τμήμα της κοινοτικής νομοθεσίας.

Η τροπολογία **48** (άρθρο 18, νέα παράγραφος 1α) προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θα έχουν την δυνατότητα προσφυγής σε δικαστήριο. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Οι σχετικοί λόγοι είναι αυτοί που αναπτύχθηκαν για την ανωτέρω τροπολογία 47.

Με την τροπολογία **49** (άρθρο 22) ακυρώνεται η δυνατότητα τροποποίησης του Παραρτήματος ΙΙΙ (κριτήρια για τα εθνικά σχέδια κατανομής) μέσω επιτροπολογίας. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Τα κριτήρια ενδέχεται να χρειαστούν τροποποίηση υπό το φως της κτηθιζόμενης πείρας. Μόνο μέσω επιτροπολογίας μπορεί να επιφερθεί τροποποίηση πριν από την κατάρτιση των εθνικών σχεδίων κατανομής, το 2006.

Η τροπολογία **50** (νέο άρθρο 23α) επιτρέπει στα κράτη μέλη την υποβολή αιτήσεων για την εξαίρεση, μέχρι το 2007, ορισμένων εγκαταστάσεων, εφόσον αυτές υπόκεινται σε ισοδύναμα εθνικά μέτρα, την παρακολούθηση των εκπομπών τους και την έκθεσή τους σε συγκρίσιμες κυρώσεις. Σύμφωνα με την τροπολογία, η Επιτροπή αποφασίζει για την έγκριση ή μη, προσωρινών εξαιρέσεων. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η Επιτροπή επιθυμεί την θέσπιση υποχρεωτικού σχήματος από το 2005 και μετά. Μια εθελοντική προσέγγιση στην εμπορία εκπομπών - ακόμη και προσωρινά - θα μειώσει σημαντικά την οικονομική αποδοτικότητα του μέσου. Επίσης, μια εθελοντική προσέγγιση θα συνεπαγόταν μεγαλύτερους κινδύνους στρέβλωσης της εσωτερικής αγοράς. Μια τυχόν εθελοντική προσέγγιση θα προσέφερε πολύ λιγότερα από πλευράς «διδασχής από την εμπειρία» και δεν θα εξασφαλίσει την πλήρη ετοιμότητα για τη θέσπιση της εμπορίας εκπομπών στην περίοδο δέσμευσης που προβλέπει το Πρωτόκολλο (2008-2012).

Η τροπολογία **52** (άρθρο 24 παράγραφος 2 νέα υποπαράγραφος 1α) προβλέπει ότι κάθε συμφωνία αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαιωμάτων που επισυνάπτεται δυνάμει του άρθρου 24, όχι μόνο θα περιλαμβάνει «δικαιώματα μείωσης των εκπομπών» αλλά και θα αποκλείει τη χρήση «καταβοθρών άνθρακα». Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η Επιτροπή δεν επιθυμεί την άμεση σύνδεση με τους μηχανισμούς έργου του Πρωτοκόλλου του Κυότο στην παρούσα πρόταση, ωστόσο θα υποβάλει ξεχωριστή πρόταση το 2003.

Η τροπολογία **53** (νέο άρθρο 24α) προβλέπει ότι δεν θα είναι δυνατή πριν από το 2008 η χρήση πιστώσεων Κοινής Εφαρμογής και του Μηχανισμού Καθαρής Ανάπτυξης. Επομένως, μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατ'αποκλειστικότητα πιστώσεις που δεν εμπλέκουν καταβόθρες άνθρακα και πηγές πυρηνικής ενέργειας. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η Επιτροπή δεν επιθυμεί την άμεση σύνδεση με τους μηχανισμούς έργου του Πρωτοκόλλου του Κυότο στην παρούσα πρόταση, θα υποβάλει, όμως, ξεχωριστή πρόταση το 2003. Θα ήταν αδόκιμο να προκαταλάβει κανείς, στην παρούσα φάση, το περιεχόμενο της πρότασης της Επιτροπής. Το Κοινοβούλιο θα έχει εν καιρώ την ευκαιρία να τροποποιήσει την πρόταση αυτή. Ωστόσο, κατά την επεξεργασία της πρότασής της, η Επιτροπή θα λάβει υπόψη τη γνώμη του Κοινοβουλίου, όπως αυτή εκφράζεται εν προκειμένω.

Η τροπολογία **54** (άρθρο 26 παράγραφος 1) προβλέπει ότι η Επιτροπή «υποβάλλει» (αντί του «μπορεί να υποβάλει») πρόταση μέχρι τις 30.06.2006 (αντί της ημερομηνίας 31.12.2004) για την τροποποίηση του Παραρτήματος Ι, ώστε να συμπεριληφθούν και άλλοι «τομείς και δραστηριότητες», όχι όμως αέρια. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η συγκεκριμένη διάταξη επαναλαμβάνει την υφιστάμενη (άρθρο 26(2)), σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή επανεξετάζει, υποβάλλει εκθέσεις και κατάλληλες προτάσεις, έως τις 30.06.2006.

Η τροπολογία **59** (άρθρο 26, παράγραφος 2, νέο σημείο (εγ)) προβλέπει ότι στην επανεξέταση πρέπει να συμπεριλαμβάνεται η εξέταση συνιστωσών των συστημάτων που επί του παρόντος λειτουργούν στα κράτη μέλη μέχρι το 2005 και τα οποία θα μπορούσαν να ενσωματωθούν στο σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ από το 2008. Η εν λόγω τροπολογία δεν γίνεται δεκτή. Η εξέταση των χαρακτηριστικών των υφιστάμενων εθνικών συστημάτων που θα έπρεπε να ενσωματωθούν στο σύστημα της ΕΕ πρέπει να δημιουργηθεί τώρα και να μην αφεθεί μέχρι το 2006 ως τμήμα της επανεξέτασης υπό το φως της κτηθιζόμενης πείρας.

Η τροπολογία **61** (Παράρτημα Ι, πίνακας, δεύτερη στήλη (Αέρια θερμοκηπίου)) αποτελεί επακόλουθο της τροπολογίας 17. Προβλέπει τη διαγραφή της στήλης του Παραρτήματος Ι που ορίζει μόνον το CO₂. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Για πρακτικούς λόγους, η Επιτροπή προτιμά να αρχίσουμε μόνο με το CO₂. Ο λόγος είναι ότι επιθυμεί να εξασφαλίσει την έναρξη της εμπορίας εκπομπών κατά τρόπο εύχρηστο, επικεντρωνόμενη στο κύριο αέριο θερμοκηπίου που ήδη μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο κατάλληλης παρακολούθησης. Αυτό δεν αποκλείει την ενδεχόμενη επέκταση σε άλλα αέρια, σε συνάρτηση με τη βελτίωση των δυνατοτήτων παρακολούθησης. Στην περίπτωση αυτή, θα υποβληθούν χωριστές προτάσεις. Επιπλέον, είναι προτιμότερο να αξιοποιηθεί πλήρως η Οδηγία για τον Ολοκληρωμένο Έλεγχο και Πρόληψη της Ρύπανσης (Οδηγία IPPC) για εκτός του CO₂ αέρια θερμοκηπίου, μέχρις ότου εκπνεύσει η προθεσμία πλήρους εφαρμογής από τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις (Οκτώβριος 2007).

Η τροπολογία **62** (παράρτημα Ι, πίνακας, γραμμή «παραγωγή και επεξεργασία σιδηρούχων μετάλλων») προσθέτει τις δραστηριότητες παραγωγής και επεξεργασίας αλουμινίου σε αυτές που υπόκεινται στο κατώτατο όριο των 500 000 τόννων ισοδυνάμου CO₂ ετησίως. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η υπαγωγή των εν λόγω δραστηριοτήτων έχει νόημα μόνον εφόσον επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής σε άλλα, εκτός του CO₂, αέρια θερμοκηπίου. Όπως εξηγείται στην περίπτωση της τροπολογίας 17, η Επιτροπή επιθυμεί να αρχίσει η εμπορία εκπομπών μόνο με το CO₂. Αυτό θα περιορίσει τα προβλήματα στην αρχική φάση. Ωστόσο, είναι πρόθεση της Επιτροπής να επεκτείνει την κάλυψη του συστήματος εμπορίας εκπομπών σε πρόσθετες δραστηριότητες και στα έξι αέρια θερμοκηπίου που καλύπτονται από το Πρωτόκολλο του Κυότο, μόλις κρίνει ότι υφίστανται κατάλληλες δυνατότητες παρακολούθησης και όταν εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με την Οδηγία IPPC εις ό,τι αφορά όλα τα εκτός του CO₂ αέρια θερμοκηπίου. Η τροποποίηση αυτή θα επιφερθεί με νέα πρόταση που θα εγκριθεί με τη διαδικασία της συναπόφασης. Η ύπαρξη κατώτατου ορίου 50 000 τόννων ισοδυνάμου CO₂ θέτει επί τάπητος πρακτικά προβλήματα. Τα σχετικά με τις εκπομπές δεδομένα δεν συλλέγονται συστηματικά σε ολόκληρη την ΕΕ, και, συνεπεία τούτου, η θέσπιση κατώτατου ορίου θα δημιουργούσε προβλήματα εφαρμογής του. Όλες οι εγκαταστάσεις οφείλουν, κατ'αρχήν, να παρακολουθούν τις εκπομπές τους, προκειμένου να είναι γνωστό κατά πόσον υπερβαίνουν ή υπολείπονται του κατωτάτου ορίου. Οι εκπομπές κυμαίνονται κάθε χρόνο συνεπεία σειράς παραγόντων. Κάποιο χρόνο ενδέχεται να σημειωθεί υπέρβαση του κατωτάτου ορίου από κάποια εταιρεία, ενώ τα επόμενα έτη να μην σημειωθεί. Ο τρόπος εφαρμογής των κατωτάτων αυτών ορίων αποτελεί έναν περαιτέρω παράγοντα περιπλοκής.

Η τροπολογία **63** (Παράρτημα Ι, πίνακας, νέα στήλη 3α) προσθέτει τη χημική βιομηχανία στους τομείς που υπόκεινται στο κατώτατο όριο των 50 000 τόννων ισοδυνάμου CO₂ ετησίως. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Οι λόγοι της άρνησης είναι οι ίδιοι με αυτούς που αναφέρονται στην περίπτωση της ανωτέρω τροπολογίας 62.

Η τροπολογία **64** (Παράρτημα ΙΙ) επιδιώκει την προσθήκη των παραγόντων του Δυναμικού Θέρμανσης του Πλανήτη για κάθε αέριο του παραρτήματος. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Θα ήταν σκοπιμότερο να περιλαμβάνονται οι εν λόγω παράγοντες στις κατευθυντήριες

γραμμές παρακολούθησης που, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1, θα καταρτιστούν. Οι παράγοντες υπόκεινται σε περιοδική επανεξέταση από τη διακυβερνητική επιτροπή για την αλλαγή του κλίματος (φορέας των Ηνωμένων Εθνών). Δεν έχουν ακόμη συμφωνηθεί παράγοντες για τους υδροφθοράνθρακες (HFC).

Με την τροπολογία **65** (Παράρτημα III, σημείο 1) διαγράφεται το σημείο, συνεπεία του «κατώτατου ορίου x%». Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Το σημείο περιέχει κρίσιμα στοιχεία που δεν μπορούν να παραλειφθούν. Εάν οι κατανομές δεν είναι συνεπείς με τους στόχους στο πλαίσιο της συμφωνίας κατανομής των βαρών, τότε είναι απίθανο να επιτύχουν τα κράτη μέλη τους στόχους αυτούς.

Με την τροπολογία **66** (Παράρτημα III, σημείο 2) διαγράφεται το σημείο ως αποτέλεσμα του «κατώτατου ορίου x%». Η εν λόγω τροπολογία δεν γίνεται δεκτή. Οι κατανομές πρέπει να είναι συνεπείς με την πορεία προς την νομικώς δεσμευτική υποχρέωση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Κυότο.

Η τροπολογία **78** (Παράρτημα III, σημείο 3) εισάγει την έννοια των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών (ΒΔΤ) και της συγκριτικής αξιολόγησης των επιδόσεων, στα κριτήρια του σχεδίου κατανομής. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Τα κράτη μέλη δεν πρέπει να καλούνται να χρησιμοποιούν πρότυπα ΒΔΤ ή συγκριτικών αξιολογήσεων των επιδόσεων. Η εμπορία εκπομπών αποτελεί μέσο που δεν χρειάζεται πρότυπα τεχνολογίας, αλλά αναθέτει στους φορείς εκμετάλλευσης τις αποφάσεις για τις τεχνολογικές επιλογές.

Η τροπολογία **79** (Παράρτημα III, νέο σημείο 3α) εισάγει την ιδέα της θέσπισης της συγκριτικής αξιολόγησης των επιδόσεων από τις ΒΔΤ. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Οι λόγοι είναι οι ίδιοι με αυτούς της τροπολογίας 78, της οποίας η τροπολογία 79 αποτελεί απότοκο.

Η τροπολογία **68** (Παράρτημα III, νέο σημείο 3β) ορίζει ότι η πρακτική συμπερίληψη άλλων, πλην του CO₂, αερίων θερμοκηπίου, εξαρτάται από την πλήρη ανάπτυξη «*τυποποιημένων ή εγκεκριμένων μεθόδων*» παρακολούθησης, των οποίων η ανάπτυξη ανταποκρίνεται στα ίδια πρότυπα ακρίβειας με αυτά των εκπομπών CO₂ που σχετίζονται με την ενέργεια. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η συμπερίληψη τέτοιων εκπομπών στο πλαίσιο εφαρμογής της Οδηγίας, αλλά και η συνάρτηση της *de facto* συμπερίληψης, από την επίτευξη συμφωνίας για τις κατευθυντήριες γραμμές στο πλαίσιο επιτροπολογίας, θεωρείται αδόκιμος τρόπος επέκτασης του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και, κατ'επέκτασιν, περιορισμός του πεδίου εφαρμογής της Οδηγίας IPPC. Θα παρέμενε κάποια αβεβαιότητα σχετικά με το κατά πόσον και πότε θα πραγματοποιείτο η επέκταση αυτή στα άλλα αέρια. Η επέκταση του πεδίου εφαρμογής συμφωνείται καλύτερα μέσω της διαδικασίας συναπόφασης, όταν έχει ωριμάσει καταλλήλως η ανάπτυξη των προτύπων παρακολούθησης.

Η τροπολογία **69** (Παράρτημα III, σημείο 4) εισάγει ένα επεξηγηματικό κείμενο στην συσσώρευση οικονομικών ωφελημάτων. Ορίζει ότι τα κράτη μέλη «*αποφεύγουν*» την άσκοπη επιβάρυνση της βιομηχανίας τους με πλειάδα μέσων για την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Πρέπει να τηρηθεί η αρχή της επικουρικότητας. Τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σε θέση να ρυθμίζουν τους οικείους φορείς εκμετάλλευσης με πλειάδα μέσων. Πράγματι, πολλά κράτη μέλη αναμένεται να έχουν ανάγκη πλειάδας μέτρων στους ίδιους τομείς, προκειμένου να εκπληρώσουν τους προβλεπόμενους από το Κυότο στόχους.

Η τροπολογία **70** (Παράρτημα III, σημείο 5) διευκρινίζει τα του σχεδίου «*κατανομής*» και προβλέπει επιπλέον ότι οι κατανομές δικαιωμάτων δεν μπορεί να είναι περισσότερες από

αυτές που οι εγκαταστάσεις είναι πιθανόν να χρειαστούν, εκτός εάν με αυτό τον τρόπο αναγνωρίζονται μειώσεις εκπομπών που είχαν επιτευχθεί νωρίτερα. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί περιορισμούς ως προς το τί μπορεί να θεωρηθεί ως ασύμβατη τεχνική ενίσχυση. Τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αμείβουν την πρόωμη λήψη μέτρων, εφόσον το θεωρούν σκόπιμο και εφόσον οι ιδιαιτερότητές τους το επιτρέπουν, πάντοτε όμως στο πλαίσιο των διατάξεων της Συνθήκης.

Η τροπολογία **104** (Παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 6) προβλέπει ότι η μεταχείριση των νεοεισερχόμενων δεν πρέπει να δημιουργεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού [σε σύγκριση με τους υπάρχοντες]. Τα σχέδια κατανομής πρέπει να περιέχουν στοιχεία για τον τρόπο αντιμετώπισης του τυχόν νέου παραγωγικού δυναμικού. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η Επιτροπή πιστεύει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σε θέση να επιλέγουν, τα ίδια, τη μέθοδο κατανομής των δικαιωμάτων στους νεοεισερχόμενους, με την μόνη προϋπόθεση της εξασφάλισης κατάλληλης πρόσβασής τους στις κατανομές δικαιωμάτων.

Η τροπολογία **96** (Παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 7) καθιστά υποχρέωση των κρατών μελών την επιβράβευση της πρόωμης λήψης μέτρων μεταξύ 1990 και 2004. Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται δεκτή. Η Επιτροπή πιστεύει ότι ο τρόπος και η έκταση στην οποία τα κράτη μέλη επιβραβεύουν κάθε ενέργεια, αποτελεί δική τους αρμοδιότητα, υπό το φως των οικείων ιδιαιτεροτήτων.

3.4. Τροποποιημένη πρόταση

Έχοντας υπόψη το άρθρο 250 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί τις προτάσεις της ως ανωτέρω.